

[Socialministeren.]

og har fundet Sted siden 1932, har gjort det nødvendigt for os at tvinge Eksportindustrien, i øvrigt ogsaa Hjemmeindustrien, til at købe sine Raastoffer i Lande, der var bestemt ud fra Hensynet til Landbrugs-eksporten, men til langt højere Priser, end de paagældende Firmaer, der skulde bruge Raastofferne, kunde have købt dem til paa det frie Marked i andre Lande i Verden. Det er jo Sandheden, som man ikke med noget som helst Fiksfakseri med Arbejdsløshedstal er i Stand til at borteliminere. Eksportindustrien har haft meget haarde Vilkaar, til Tider har den maattet betale 20 pCt. eller mere for Raastofferne og har desuden været tvunget til at tage dem med en Leveringstid ud over alle rimelige Grænser, der ofte har ført til, at man ikke har været i Stand til at gennemføre Bygning af Skibe og meget andet paa den Tid, man egentlig skulde kunne gøre det, og derfor tror jeg, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen skulde spekulere paa, om der ikke var noget andet sagligt, vi kunde tale om med Hensyn til Beskæftigelsesproblemer end netop at staa og manøvrere med Tallene. Hvis vi undersøger den Form, hvorunder der fandt Arbejdsløshedskontrol Sted i 1929 — og en saadan Undersøgelse har jeg tilfældigvis ladet foretage —, viser det sig, at dengang var der praktisk talt ingen arbejdsløse uorganiserede. Nej, for de blev ikke kontrolleret! Først ved Socialreformens Gennemførelse er Bykommunerne, derimellem Københavns Kommune i øvrigt ogsaa, kommet ind paa at kontrollere de uorganiserede, dem, der jo har 100 pCt.s Ledighed, fordi der optælles kun dem, der er arbejdsløse.

Vi har dernæst udvidet Antallet af Understøttelsesdage til henimod det dobbelte af, hvad de var i 1929, og har paa mange Maader gennemført Ordninger, bl. a. Frikontingentmærker, der tvinger ogsaa arbejdsløse uden Understøttelse til at møde til Kontrol. Hvad betyder nu det? Hvis vi i Dag havde samme Kontrolregler — eller manglende Kontrol, lige saa sløj en Kontrol af de arbejdsløse som i 1929, vilde Antallet af arbejdsløse i Oktober Maaned sidste Aar, altsaa paa et Tidspunkt, da Tallene ikke var paavirket af Vinterarbejdsløsheden, som vi jo ikke kan

komme uden om, have været 25 000 kontrollerede arbejdsløse mindre.

Saa nævner det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at vi har indført den Ordning, at de, der arbejder efter 30 Mill. Kr.s Loven, og Nødhjælpsarbejdere regnes som arbejdende. Det er rigtigt, det har vi gjort. Men vi har ogsaa reguleret deres Arbejdstid, saaledes at de arbejder 36 Timer om Ugen, medens de tidligere i mange Kommuner fik et Par Dages Arbejde om Ugen. Vi har gennemført, at de skal kunne optages i Arbejdsløshedsforsikringen og faa Del i de Goder, der følger dermed. Vi har adskillige Fag — selv om det kun er paa mindre Omraader —, hvor den effektive Arbejdstid kun er 36 Timer om Ugen, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som jo af og til ogsaa skeler lidt velvilligt f. Eks. til vor sydlige Nabo og paaviser, hvordan men dernede jo fuldkommen har afskaffet Arbejdsløsheden: Hvorfor saa ikke, naar man taler om Tyskland, anerkende, at dernede har man afskaffet den bl. a. ved at lave en halv Million til Soldater, en anden halv Million sender man ud paa Tvangslande-vejsarbejde, en anden halv Million sætter man til at bygge Fæstninger, og saa anbringer man i øvrigt en Del til at lave Krudt og Kugler, og hvad det alt sammen er, i Oprustningens Tjeneste. Det nævner man slet ikke, men de, der er beskæftiget i Henhold til vore Beskæftigelseslove, skal straks noteres som et Minus for Regeringen. Og med hvilken Skadefryd svælger selv en i og for sig godhjertet Mand som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke i dette, at Tallet jo egentlig er meget større, end Papirerne viser! Jeg synes, der er andre Realiteter, vi skulde kunne tage fat i.

Det ærede Medlem var ogsaa lidt inde paa Priserne herhjemme, Prisstigningerne. Jeg har jo allerede nævnt noget af det, der er Aarsag til Prisstigningen.

Vil det ærede Medlem bestride, at den Omstændighed, at vi er tvunget til at købe 80 pCt. af vore Kul i England og betale dem med højere Priser, end vi kunde faa bedre Kul fra Polen for, ogsaa paavirker Priserne herhjemme for den store Befolkning, foruden at jo Industrien paavirkes af det i sin Konkurrence? Er det ikke saaledes, at alle de Varer, vi er tvunget til